

باجییه کان

گولی تهره قی

وهرگییرانی: دلاوهر قهره داغی

سهره تای هاوین بوو که باجییه کان (باجی ناز و باجی گورگه)، که قهت نه مزانی به چ خزمایه تییهك به ئیمه ده گه نه وه، به بوخچه رهنگاو رهنگ و جانتا به گوریس پیچراوه کانیا نه وه، لهوپه ری دونیا وه هاتن و له ژووره کانی نهومی خواره وه نیشته جی بوون.

باو کم گوتی: " گورگه کان هاتن. ئاگاتان له خوتان بیّت! "

دایکیشم به ساردترین زهرده خه نه ی دونیا و به خونه ویستیه کی دروئینه وه چوو به پیریانه وه و کولمه قه له وه کانیا نی ماچ کرد.

من به هاتنی گورگه کان خوشحالم و ههست ده کهم له دامینی سهوز و سووری بوخچه نهیینی ئامیزه کانیانهوه و له درزی باریکی جانتا کۆنه کانیانهوه، دونیایه کی تر دزه ده کاته ده ری و له پال ژووره روونا که کانی ماله کهی شه میراندا خۆی راده خات.

هاتنی باجییه کان، وهك هیرشى قه بیله یه کی نااشنا بو سه رزه مینیکی ئارام، سیستمی یه کتای ماله کهی ئیمه به یه کدا ده دا و دایکم، نیگه ران به ئاماده یی ئه و دونیایه ی تر، به په له دیواریکی نه بینراو له نیوان ئیمه و ئه واندا رۆده نییت _ ئاخر ئیمه ئاشنای خۆرئاوا و نویگه رین و باجییه کانیش خه لکانی پاشکه وتوو و خه رافین و له بیابانه وه هاتوون.

باجی گورگه ژنیکی ته وه زهل و شرپ شییت و نوکته چییه . زوبانی له ژه هری مار تیژتره و هیچ که سیك، ته نانه ت بایشم له ده ست تانوته مزره کانی ده رناچییت. هاتنی به بی سلاو و رویشتنیشی به بی خه بهر و به بی خوا حافیزییه . خاترجه م و ئازاده و خودان یاسای خۆیه تی. له تاو کیژه فیززل و ده وله مهنده کانی هه لاتوو و هه وسه له ی زاوا تازه ده وله مهنده کانیشی نییه . چ خۆشیی به نه وه زۆر خۆر و قه له وه کانیشی نایه ت و گهر له ده ستی بییت ئه وا گوچیچکه یان راده کیشییت و که پووین با ده دات.

دايكم دهلى: " ئەم ژنه شيرى دايك بيت و بەردەمى نەكەوتووه. ئەم ژنه دلى رەق ھەردەلىي بەردە. " باوكيشم بە ھالەتئىكى تايبەتئى، بە تئىكەلەيەك لە قبولاندن و خەفەت، قسەكەى دەسەلىئى.

من پيچەوانەى ئەوانى تر، باجى گورگەم خۆش دەوى چونكە بئى ھەيا و بەختەوەر و كەللە رەقە. قسەى خۆى رىك و راست دەكا و ھىساب بۆ كەس ناكات. كئويى و بئى باكە و جياوازى لەگەل ھەموواندا ھەيە. خەلكانى كار قايم و بە ئەدەب لە پاشەملە زەمى دەكەن، كەچى روو بەروو جورئەتى ئەوھيان نىيە پئى بلئىن بەرى چاوت كلى پئوھيە. من باجى گورگەم خۆش دەوى لەبەر ئەوھى ئەو خەلكىك نىيە خۆنوئىنى بە مېھر و مەھەبەتەو بەكات. ئەھلى نوئىژ و رۆژووش نىيە. ھەر كە پئى دەنئە تاران ئىدى ديار نامىئى و دەبئى شانۆكانى شەقامى لالەزار و سىنەماكانى ئەوپەرى شارى بەدوادا بگەرئىن. جارئىكان، كاتئى دايكم لە مائەوہ نەبوو، نازانم چۆن روھمى جوولاً و بربارىدا كە من و يەكئىك لە كورە خالە گرئىنۆكەكانم، كە شەو لەمالى ئئىمە نوستبوو، لەگەل خۆيدا بۆ شانۆى جاميە بەرئىت. ئەو كورە خالەم تەمەنى لە پئىنج سال زياتر نەبوو، گەر بۆ تەنھا دەقىقەيەك بە تەنھا جئھئىلرأبا، ئەوا دەكەوتە قئىژە قئىژ و مائەكەى بەسەر خۆيدا ھەلدەگئىرأپەوہ. بەردەم شانۆكە پەر لە خەلك و ھەمووان پالئىان بەيەكتەرەو دەنا. خەرىك بوو دەبوو شەر. ھەر كە دەرگا كە كرايەوہ، خەلكەكە ھوروژمئىان برد و باجى گورگە بە مشتەكۆلە

و لقه خوئی گه یانده پیشی. من و کورپه کهی خالیشم خویمان به
 دامینییه وه گرتبوو. خه ریک بوو به ژیر دهست و پیوه ده بووین. دوو
 پاسه وان، له دوواوه، له پشت ملی خه لکیان دهره وانده. مه ئموورانی
 شانۆکه به رده رگا که یان گرت و ده یانویست ته ماشای بلتته کان بکه ن.
 نیوهی خه لکه که بلتیان پی نه بوو. ئیمه ییش بلتیمان پی نه بوو. دهرگا که
 له گرینه برا. خه لکیی که وتنه هوها کیشان و باجی گورگه، له کاتی کدا
 که من و کورپه خاله که می به دوی خویدا راده کیشا، خوئی گه یانده
 راره وه که و ئیدی دیاری نه ما. بهر له دیارنه مانی، هاواری کرد هو
 منالینه خو تان بگه یه ننه سه ره وه، کورپه و کورپه یه جی په یداکات.
 شانۆکه رییه که دهستی پیکرد بوو. کاک ته فه کوریی رۆلی منالیکی
 گچکه ی ده بینی. کلاویکی کچانه ی به گولینکه ی سووره وه له سه ردا بوو
 که له ژیر ملیدا ببوو یه خه، مه مکه مژه یه کی گه وره ی له نیو ده میدا
 دهرده هیئا، هوئن هوئن ده گریا و هه مدیس مه مکه که ی ده مژییه وه. یه ک
 دوو نه فه ر له بینهران لاساییان ده کرده وه و بهرز بهرز وه ک منالانی ساوا
 ده گریان. بینره کانی تر هاواریان ده کرد: "کوره وس" و ئه وان هشی که
 لاساییان ده کرده وه، فیکه یان ده کیشا و ده یان بوړاند. من و کورپه خالم له
 یه که مین ریزی بانیره که، له به رده م خه لکیدا راوه ستا بووین و له دوواوه
 شه پازلله یان له پشت ملمان دهره وانده. جیگه نه بوو بو دانیشتن و
 له به رده می هه رکه سی کدا راده وه ستاین، بهر جنیوی ده داین و به

سیخورمه و نوقورچ ده‌ری ده‌په‌راندین. کورپه خالّ وه‌زعی خه‌راپ و سه‌ری له‌گیژه‌وه چووبوو. بانیشه‌که پر بوو له بوئی دوکهلّ و بو گه‌نیو. کورپه خالّ به لیواری بانیشه‌که‌دا چه‌میبووه و به چاو به‌دوای باجی گورگه‌دا ده‌گه‌را که له‌وکاته‌دا یه‌که‌نده‌ردوو دلی تیکهلّ هات و به‌سه‌ر خه‌لکه‌که‌ی خواره‌وه‌دا رشایه‌وه. بووه هه‌را. ژماره‌یه‌ک خه‌لک هه‌ستانه سه‌ر پیّ و که‌وتنه جنیودان. ده‌ستیان به‌سه‌ر و که‌لله‌یاندا ده‌هیئا. خه‌لکه‌که‌ ته‌ماشای سه‌ره‌وه‌یان ده‌کرد. کورپه خالّ هه‌مدیس رشایه‌وه. خه‌لکه‌که‌، مه‌ئمورانی شانۆکه‌یان بانگ کرد. کاک ته‌فه‌کوریی مه‌مکه‌ مژه‌که‌ی له‌زاری ده‌ره‌یئا و به‌قه‌هر و نار‌ه‌زایه‌تییه‌وه کی‌شای به‌سه‌ری بینه‌ریکدا. دوو که‌س له‌ئه‌کته‌ره‌کان هاتنه‌پیشی شانۆکه‌وه و قسه‌ی ناشیرینیان به‌وانه‌گوت که‌ئه‌وه‌ه‌رایه‌یان نابوو. په‌رده‌ی شانۆ دادرایه‌وه. خه‌لکه‌که‌ که‌وتنه‌فیکه‌کی‌شان. پیاویک پشت ملی کورپی خاله‌که‌می گرت و وه‌ک جووجه‌له‌به‌رزی کرده‌وه، تا سه‌ر پیپلیکانه‌کان بردی و ئه‌وسا به‌لقه‌یه‌کی توند ره‌وانه‌ی خواره‌وه‌ی کرد. به‌رده‌م شانۆکه‌ چۆل بوو. پیاویک مه‌ساسه‌ی داینی و قژه‌زه‌رده‌که‌ی کورپه‌خالمی نه‌وازشت کرد. پاشان دانه‌ویوه و ویستی ماچی بکات که‌له‌وکاته‌دا یه‌کیک له‌بیتاقه‌فروشه‌کانی شانۆکه‌هات و زلله‌یه‌کی له‌بنا گویی کابرا سه‌ره‌واند. پاسه‌وانی‌کیش هات و ئه‌وسا پیاوه‌که‌زۆر میهره‌بانانه‌تیی ته‌قاند. کورپه‌خالّ ده‌گریا و هه‌ردووکمان تا کو‌تایی شانۆکه‌رییه‌که‌، وه‌ک

منالانی هه تیو، برسی و تینوو، وهنهوزمان ده دا و به ههر دهنگی ته په ی پییه ک راده چله کین. باجی گورگه، ئاسووده و دلخووش، له شانۆ هاته ده ره وه و کاتی زانی ئه وه کوپه خال بووه به سه ر سه رو که لله ی خه لکدا رشاو ته وه، خه ریک بوو له پیکه نیندا ژان بکات. ئه و شه وه دایکم کاریکی باشی به باجی گورگه کرد و پیی گوت که ده بی له مالی ئیمه بروات. ئه ویش له وه لاما شانی له قاند و تا کو تایی هاوین مایه وه.

باجی ناز له زه و ییه وه تا ئاسمان جیاوازیی له گه ل خوشکه که یدا هه یه. زوبان لوس و به نازه و ده سال له باجی گورگه گچکه تره. خو ی ده لی ناوی راسته قینه ی ناز بانو وه و که وا ده لی باجی گورگه پیی پیده که نی.

ده لی: "خوشکی، تا ئه و جیگایه ی من بیرم بی، ناوی راسته قینه ی تو فاته بوو. منالانی چکو له به فاته لیکن گازیان ده کردیت. چما ئه دی چونه که وا کوت و پر بوو یته ته باجی به ناز؟"

باجی ناز هه میسه وا پیشان ده دات که قسان ناژنه قی — قسه گه لی که به دلی نین. له به یانییه وه تا ئیواره له باره ی نه خوشییه کانییه وه قسان ده کات، به لام هه سه له ی ژنه فتنی باسی ئازار و نه خوشی خه لکانی تری نییه. گو یی داده خا و وه ک با به دبه ختی خه لکانی تر له یاد ده کات. هه میسه له تاو بی خه ویی واوه یلایه تی، چاوانی خومار ده کات، هه ناسه هه لده کیشی و ده لی تا به ره به یان وه ئاگا بووه و پیلووی لی که نه ناوه، منیش که به ری که وت شه و له لای وی ماومه ته وه، ده زانم که سه ری

نه گه یشتوته سهر بالشت له هوش خوی چووه و دهنکی پرخه پرخه که ی تا
 به یانی بهردهوام بووه. ئەم باجییه هه میسه دەم به گلهیی و له خووه دل
 عاجز بووه، هەر که دیته ژووره که ی، پهردهکان داده ته وه، دهرگای
 ژووره که ی له ناووه داده خا و رایده گه یه نی که دلی له هه مووان شکاوه.
 بوچی؟ ئەوه تهنه خوی دهیزانی. مان له خواردن دهگری و قاپی
 خواردنه که ی دهست لی نه دراو له و دیو ژووره که یه وه داده نی، یان
 دهیه نی له هوشه، به بهرچاوی هه مووانه وه، به تایبه تی به بهرچاوی
 باوکه وه دایده نی. به لام جانتا که ی پر له توی هیشک و برمه و نوکی
 برژاو و جوهره ها شیرینی. چنگ چنگ دهیاخوا و ئەوسا به زگیکی تیره وه
 دهنوی. له سهر سفره ی فراوین و شیو ئاماده ده بی، به لام دەم بو هیچ
 نابات. یه که له دوا ی یه که هه ناسه هه لده کی شی و جار جار چهند دلۆپه
 فرمیسیک به کولمه سووره کانیدا دهرژینه خواره وه. خودا بو خوی
 دهزانی چوناو چونی ئەو فرمیسکانه له چاوانیدا دروست ده کات. ده لی
 گوايه چ ئاره زوویه کی له ژیان نه ماوه و خوشحاله که به زوویی، تا سهری
 ئەم مانگه، دهری (بوچی؟ مه علوم نیه!) باوکه ده لی روژی مردنی
 هه رکه سیک پیشوه خت دیاری کراوه و ده بی بونیادهم هه میسه ئاماده ی
 ئەو روژه بی. باجی گورگه به ریشی عیزرایل پیده که نی و سویند ده خوات
 که تا ئەلعان سی جار عیزرایلی له ژووره که ی کردوته دهره وه. باجی ناز
 گوئی ده ئاخنی، رهنگی سپی وه که چی لی دی و له ترسا هه لده لهرزی.

خودا بۆ خۆی دہزانیّت کہ چہندیک لہ پیری و مردن دہترسی و تا چ
تہندازہیہک خۆی خوش دہویّت. ئاوینہیہکی گچکھی ہہیہ کہ لہ ژیر
بالشتہ کہیدا دہیشاریتہوہ و بہ من دہلی تہنہا ژنانی روکش بین و دوور
لہ خودا لہ خہمی جوانیی و بیچم و قہ لافہتی خویاندان – ژنانی وەک
دایہ و خالۆ ژنہکان. بہ لّام ژنانیکی وەک خۆی، نوورانیی و خوداناس،
گرینگی بہ لہشی خویان نادہن و دہزانن کہ تہم لہشہ مشتیک خۆلہ و
پوولیکی قہ لب ناہینی. لہ گہل ہہموو تہوانہشدا، ہہرجاریک کہ لہ دیو
پہنجہرہوہ تہ ماشای دہ کہم، دہبینم ئاوینہ چکۆلہ کہی لہ ژیر بالشتہ کہیدا
دہرہیناوہ و لہ تہ ماشا کردنی خۆیدا توواوہ تہوہ. ژیر برۆکانی ہہ لڈہ گری،
چاوانی بہ کل دہرپژئی و یہ کہ یہ کہ ددانہکانی بہ وردیی و دردۆنگیہوہ
تہ ماشا دہکات، حیسابی چرچ و لۆچیہکانی روخساری لایہ و بہ
تورہییہوہ تالہ سپیہکانی قژی لہ بیخہوہ ہہ لڈہ کیشتیّت. باجی ناز
عاشقی خۆیہتی و بہ قژہ کال و پیستہ سپیہ کہیہوہ دہنازیّت. خہیال
دہکات فہرہنگیہ و خۆی بہ شاجوانی دنیا دہزانیّت. لہ ترسی ہہتاو پی
لہ مال ناباتہ دہری و پەردہی ژوورہ کہی ہہمیشہ دادراوہ تہوہ. سەد جۆر
سہرپۆشی ناسکی رەنگا و رەنگی ہەن و ہەر جارہ و ہەر نوژیکی بہ
سہرپۆشیکی جیاوازہوہ دہکات. وەک بلیی بۆ میوانیی بچیت. نوژ
کردنہ کہشی ہەر بہ قہر و ناز و خو نوواندنہوہ دہکا و وا پیدہچی
قہرزی لای خودا بی و بہ پاساویکی نائاشکرا گلہیی لہویش ہہبیّت.

سه‌رپۆشیکێ گۆل گۆلیی بۆ منیش دووریوه و هانم ده‌دا پی به پی وی
 نوێژ بکه‌م. من نوێژه‌کانم کۆده‌که‌مه‌وه و هینی سی چوار رۆژ پیکه‌وه
 ده‌که‌م. هه‌ندی جار که په‌له‌م بی‌ت، گزی ده‌که‌م و رکاته‌کان کورت
 ده‌که‌مه‌وه و زوو کۆتایی به‌ نوێژه‌که‌ دینم. باجی ناز له‌باره‌ی شه‌یتان و
 دۆزه‌خ و له‌باره‌ی چاوی گه‌وره‌ و نه‌بینه‌راوی خوداوه که له‌ هه‌موو
 جیگایه‌ کدایه‌ و هه‌موو شتی‌ک ده‌بینی، قسانم بۆ ده‌کا و دلم له‌ دل‌ه‌پراوکیی
 سه‌یر سه‌یردا ته‌ژی ده‌کات. نیگای هه‌میشه‌ چاودی‌ری خودا، نه‌ک له
 تاریکترین کونجی باخ و گه‌نجینه‌دا، به‌لکو له‌ خایله‌ی شاراوه‌ و
 له‌ خه‌ونه‌کاندا هه‌ست پیده‌که‌م و زهنده‌قم ده‌چی. له‌ژێر دوشی هه‌مامدا له
 هه‌ژمه‌ت شه‌رم گرمۆله‌ ده‌بم و نازانم چۆناو چۆنیی جه‌سته‌ی رووتم له
 چاوی ئه‌و گه‌وره‌یه‌ وه‌شارم. باجی ناز باسی گوناهم بۆ ده‌کات و گوناهیش
 هه‌ستیکی تاریک و تاله‌، جوړیک له‌ دل تی‌که‌لاتن و له‌ره‌ی ریخۆله‌یه‌، وه‌ک
 وه‌ئاگه‌هاتنه‌وه‌ له‌ شه‌ودا وه‌هایه‌ کاتی که گه‌وره‌تره‌کان نووستوون، یاخود
 وه‌ک ته‌ماشاکردنی مانگ و ئاسمان و بیرکردنه‌وه‌یه‌ له‌ شتگه‌لیکی به‌ده‌ر
 له‌ مه‌زه‌نده‌، وه‌ک مردن، وه‌ک به‌راییی دنیا و وه‌ک قه‌باره‌ی خودا. پاشان،
 له‌باره‌ی جنۆکه‌ و په‌ری و شه‌یتانه‌وه‌ قسانم بۆ ده‌کا، له‌باره‌ی رۆحگه‌لی
 گچکه‌ و نارپه‌سه‌نه‌وه‌ که له‌ ژووره‌کاندا دین و ده‌چن و شته‌کان ده‌شارنه‌وه
 و پاشقول له‌ بونیام ده‌گرن. هه‌ندی شه‌و، هی‌ند به‌ تین و تاوه‌وه‌ داستانی
 که‌ربه‌لا بۆ من و کاک هه‌سن، که له‌ودیو ده‌رگاکه‌وه‌ دانیشتووه‌،

ده گيڙيٽه وه که ههردوو کمان خوږ خوږ له دلّه وه دههينټه گريان. بهلام باجي ناز، خوږ هيچ کاتيک ناگري و خو گه بښگري، ته وه گريان که ي بو تشتيکي تره. پاشان يه کسهر کریم له ژير چاواني ددها و دوو لوکهي تهږ دهنيټه سهر پيلووه کاني و به ساعات بهو وه زعه وه له نيو نوينه کهيدا دريژ دهبيټ. هه موو ناز و مه کره که ي باجي ناز بو ميږده که يه تي — کاک حوسام، يا خود شازاده حوسام الدوله، هه نديک جاريش حوسام لسه لته نه. ته وه په يوه نديي به ميزاج يان قهر و توورهي ي باجي ناز ه وه هه يه. ته گه ر نيگه ران و خه مين بيټ، تهوا هه زاران جنيو بهو ميږده نه گبه ته ي ددهات، نازناوه ته زويره کاني لي دهسه نيټه وه و ئيدي وي به سوالکه ر و کورپه مه لا و که سيکي بي ته سل و فه سل بانگ ده کات.

باجي گورگه ده لي: "بابه، ناوي ته م بهنده ي خودايه کاک عه لي گولنکه چنه، ئيدي له کهنگيوه بووه ته شازاده حوسام لسه لته نه؟"

کاک حوسام، هه رکييه ک بيټ، مهنگوله چن بيټ يان شازاده، شوويه کي گوي رايه ل و مل که چه و بو ژنه بيانووگر و نيږه که ي ده مري و زيندوو ده بيټه وه و وه کي سه گ لي ي ده ترسيټ. ژووره که ي وي جياوازه و بوي نييه به بي مؤله ت پي بنيټه ژووري ژنه که يه وه، بوي نييه ده ست له چه رچه ف يان سه رپوش يان چمکي کراسه که يه وه بدات. له راره وه که داده نيشيټ، گوي قولاخ ي زهنگ و ده قيقه ده ژميږي تا بانگ بکري و بچيټه ژووري. تاماده بووني، به زوري بو ته نجامداني ئيشيکه، بو ته وه يه بو نمونه

جانىئاي ھەمامى باجى ناز ئامادەكەت، بۆ ئەو ھەيە گەر لە ژىر بەردىشدا بوو خورمالو يا شاتوو يا خود ئەزبەرىدى شىرازىي بۆ پەيدا كات. دەبى خۆي بە نىو ئاو و ئاگر دا بىكات تا بەشكەم باجى ناز قايىل بى و دەستىك بە سەر و گوئىلا كىدا بىنىت.

گرىنگىزىن شانازىي كاك حوسام ھەستان و دانىشتىتى لە گەل ھەزىرى جەنگدا (ھەلبەت لە دونىاي خەيالدا)، ھەرجارىك كە بۆ سەردانى ئىمە دىت، دەلى: " جىگاتان خالىي، جەنابى ھەزىرى جەنگ چەند رۆژىك مىوانى ئىمە بوو، لە گەل بەرپىزىاندا چووين بۆ راو. "

باوكم پىدەكەنى. دەلى: " ھەلبەت بۆ راوى مار و دوو پىشك! " و ئىدى باوكم لە گەل خانم نازدا نىوانىيان تىكەدەچى و باجى ناز زویر دەبى. دەفرى خواردەنەكەي دەنىتتە ئەو لاو ھە و بە بىانووى ژانە سەر، بۆ ژوورەكەي خۆي دەگەرپىتتەو ھە. لەبەر چاوى خەلكانى تردا، بە وردىي و بە ئەدەبەو ھە گوئى بۆ قسەكانى مىردەكەي رادەدەپىرى و فرە رىزى درۆكانى وى دەگرى. كاك حوسام ىش تەواوى درۆكانى دونىا لەبەر خاترى ژنەكەي دەكا و خۆيشى باو ھەر بەو درۆيانە دەكات. نەك تەنھا لە چۆل و بىابان بۆ راوى مار و دوو پىشك دەروات، بەلكو بۆ ھەدەست ھىنانى دلى باجى ناز، زۆران لە گەل شىر و پلىنگىشدا دەگرى. چىرۆكەكانى ترى لەبارەي سەفەرەكانىيەو ھەيەتى بۆ دەرەو ھە.

كاتى كاك حوسام له بارهه سە فەرەكانییه وه بو شارەكانى ئەوروپا
 دەدویت، قلافەتى باجى گورگە دەبیته شتیك شیاوی تەماشاکردن.
 بیدهنگ دەبی بەلام چاوه ره شه كانی دەبریسکینه وه و تەواوی
 گالته جارپییه كانی دونیا له سەر لیوه باریك و نارەسەنه كەى دەنیشین.
 فلتەرى سیگارە نیوه كوژاوه كەى دەجوئ و سەرى به ئاماژەى قبولاندن
 (كه له چاوی باجى ناز هوه له هەزار جیئو خەراپتره) با دەدات. كاك
 حوسام زەینیكى زۆر باشى نییه و میژوووی سە فەرەكانى بو فەرەنگستان
 لەنیوان پینج تا ده سال پاش و پیش دەكەویت. گا تەنیايه و گا
 هاوسە فەرى وهزیری جەنگە. هەرچی هەیه، به كۆمەكى ئەم چیرۆكانەیه
 كه باجى ناز، وى قەبوولە و مۆلەتى دەداتى لەپالیدا بژی و وهكى
 نوکەریكى چاو بەژیر، فەرمايشته كانی جیبەجیكات. بەبی هەستان و
 دانیشن له گەل جەنابى وهزیری جەنگ و ئازایەتیی له راو و سەفەردا بو
 فەرەنگستان، كاك حوسام دەبیته هەلمیكى كال و لەنیو تەپ و تۆزی
 جادەدا دەرەویتیته وه. من ئەم پیاوه قەلەوهم خویش دەویت چونكه دەم
 وچاوه خر و سپییه كەى له دەم و چاوی منالانى ئاقل و میهرەبان دەچیت،
 خوشیم به چاوانى سادده و دەنگە خوشەكەى دى. حەزم دەکرد عاشقى
 باجى ناز نه با و بو خوئ تارى ژەندبا، گۆرانى گوتبا و ناچار نه بايه به
 درۆوه موعاشەرەتى وهزیری جەنگ بکا و بو راوی ئاژەلى سەیر و
 سەمەرە بچى. كاتى بەرگویی كەوت كه دەیانەویت پيانۆم بو بکرن، له

خۆشیدا شاگهشکه بوو. به گویمدا چرپاندی: موسیقا جوریکه له عبادت، موسیقا مروڤ له خودا نیزیك دهخاتهوه، موسیقا شتیكه په یوهندی به راوی ئازه لانه وه نییه.

پیی گوتم: "من بهر له ناسینی باجی ناز، ئههلی ساز و ستران بووم. کاتی سترانم دهچری خه لکی لههۆش خۆ دهچوون و دهبوورانه وه، خودا شاهیده. دهست و پایان سپر دهبوو. ههر بهو هۆیه بوو که باجی ناز دلێ پیما چوو. ههر که گوئی له دهنگی من ببوو ئیدی لههۆش خۆی چووبوو. بهلام ههر ئه و روژهی بووه ژنم، ههر هه مان سهعات، مۆلهتی نه دام و تاره کهی ورد و خاش کردم. مۆلهتی نه دام زار هه لبینمه وه. ئیتر من ههر له بهرخاتری وی بوو که بوومه راوچیی."

کاتی ددانم به وه دا نا ده مه وی ببه نووسهر، خۆش حال بوو. قژی نه وازشت کردم و نیوچه وانی ماچ کردم. گوتی ئه و خۆیشی، که م که م به دزیی ژنه که یه وه، شیعر ده نووسی و تا ئیستا ده که رهت رۆمانی بینه وایان ی فیکتور هۆگۆ ی خویندۆته وه. ئاوا بوو که ئیمه بووینه هاوړی. کاک حوسام شیعره دریژ و توره هاته کانیم بۆ ده خوینیته وه و پیم ده لێ له خه یالیدایه هه کایه تی ژیان ی خۆی، بی خشیپه و دوور له چاوی باجی ناز بنووسیته وه و به ناویکی خوازاوه وه چاپیکات. کاک حوسام دوو دانه کهسه و دوو دانه ژیان ی به ناوی جوراوجۆره وه ههن، من نازانم کام له و دوو کهسه، خودی واقعی خۆیه تی. کاتی له گه ل من یاخود

له گهڼ ڪاك حهسن دايه، دهبيته كهسيكي دلخوش و بي خهفت، دهبيته
 كهسيكي خومانه و دم به پيکه نين و بي باک، كه ميک له باجي گورگه
 دهچيت. ڪاك حوسام ناشقي ساز و ئاوازه. تهپل به پشتي سيني لي دهدا
 و هر دهرفتهيک بو گوراني گوتن دهقوزيتهوه. دهنگيكي خوشيشي
 پيوهيه و تيدهگه م بوچي باجي ناز ناشقي بووه. له من پهروشته بو ئه و
 پيانويهی که دايکم برياري داوه بوم بکري. ليکدا ليکدا دهپرسيت:
 "تهدي پيانوکه چي بهسهر هات؟" بهليني لي وهرگرتووم، دواي ئه وهی
 خوم دهمه ژهنيايکي چاپووک، ئه ویش فيري ژهنين بکه م. هه موو ئه م کار
 و قسانه کاتيک دهکرين که باجي ناز لهوي نيه. ڪاك حوسام له
 ئامادهي باجي نازدا، دهبيته كهسيكي مهزلووم و بيدهنگ و سهربه ژير.
 قلافهتي دهگورپيت. ملي کورت دهبيتهوه. کهپوي دريژ دهبي و
 غهغه بهيه کی شل و شور له ژير قورگيدا پهيدا دهبيت. هه لس و کهوتي
 خه لکانی بهريژ دهنويني و به فرماني باجي ناز، بو دیداري وهزيري
 جهنگ دهچي — وهزيري خه ياللي جهنگ. باجي ناز، هه ميشه، له درزي
 دهرگا يان له وديو پهردهی په نجهره کانه وه چاوديري وي دهکات، هر که
 بييني خوشحاله يا خود له گهڼ كهسيكي ترده دئاخقي، ئيدي خوي
 نه خوش دهخا و ده کهويته ناله نال و نوکه نوک کردن. ناتواني بهرگهي
 ئه وه بگريت كهسيكي تر جگه له خوي، له شووه کهي نيژيک بوتهوه. وهک
 بليي ڪاك حوسامي کورته بنه، توحفه بيت. رهنگبي له بهر ئه وه بيت که

منالی نییه. دهلی: "خۆم هیشتا مندالم." ئەمە جوړیك له ناز و مه كر كردنه به سهر میرده كیدا. بهو هویه ی كه ژنیكي نار ه س نه، لاسایی ره وتاری مندالانی دوو ساله ده كاته وه، وهك مندال قسان ده كا و ئیدی كاك حوسام به قوربان و به سه ده قه ی ده بیټ. باجی گورگه به پیچه وان ه وه، سی دانه كچی تووكن و چاو و برۆ ره شی ههن كه ههر یه كه یان ریزیك منالی سه رك ه و بنكه یان له میردگه لی جوړاو جوړ خستۆته وه. كیژی یه كه میان سی جار ته لاقی وه رگرتووه، دووه میان دوو جار بیوه ژن كه وتووه. ههر دوو میرده كه ی له روداودا (یه كه میان له روداوی ترومبیل و دووه میشیان له روداوی ماتۆردا) مردوون. سییه میشیان تازه كیی شووی كردووه و چاوه ریپی مناله. باجی گورگه چاوی بینینی زاواكانی نییه و به تانووتی مزر ده یان شوات. خویان لی مات د هدا و به ته له وه یان ده كات و له بهر چاوی كیژه كانیاندا حه یایان ده بات. كیژه كانیشی دوژمنی وین و به فیز زلیی و ئاخ و ئۆفه وه لیی دوور ده كه ونه وه. ده لیین شهرم ده كه ن له وه ی دایكیكي ئاوها شر شیټ و به د زوبانیان هه یه و له مه ولا ریگه نادهن پیی بنیته ماله كانیانه وه. باجی گورگه، كه ده لیین روحم بیټ و له دلیدا نییه، كه چی به سهر ئه میرخان، به سهر تاقه كوره ئاره ق خۆره كه یدا ده مرئ. له بهر ده می ویدا وهك مشكی لی دی و دهنگی ده رنایه ت. ناسكتر له گول بهو كوره نالی و یهك زه رپه ره خنه له كار ه كانی ناگریټ. له نه بوونی ویدا باسی ناكات، به لام فیکر و زیكری

لایه تی. له گهڼ هه زهنگی کی ده رگا یان ته له فوندا، له جیگا که ی
 راده پهری و چاوانی گچکه ده بنه وه. هه کاتی که له ده ره وه دیتته وه، له من
 ده پرسی چما که س ته له فونی بو نه کردو وه؟ ده زانم چاوه ری ته له فونی
 کوره که یه تی و ده زانم له خورا چاوه ری یه. کاتی به نا وه لام ده ده مه وه، چ
 خوی تی که نادات، به لکو شان ده له قینی و تانوتی که له من یان باجی ناز
 ده دا و پیده که نی. به لام ته ز چاوانی شاد و شهنگول و نارپه سنی وی
 ده ناسم، ده بینم که چ خه می کی گوره له چاوانیدا نووستوو و چهند زور
 له خوی ده کات تا خوی بی باک و بی خایله پیشان بدات. وینه یه کی کونی
 کوره که ی هه یه شه وانه ده نی ته ژیر بالشته که ی یان ده یخاته سه ر
 روخساری و به سه عات ته ماشای ده کات. ئەمیر خان له و پیاوه بی ئیش
 و بی غیره تانه یه هه ر که بی پاره ده بی ئیدی دایکی ده که ویته وه بیر و
 سه رو که لله ی پهیدا ده بیته وه. باو کم ده لی ته م گیله پیاوه ته مبه ل و
 ته وه زه له، دارو نه داری دایکی بر دووه و می شیش میوانی نییه، من بام به
 یه که له قه ده مکرده ده ره وه و یه که فلسیشم نه ده دای. به لام باجی گورگه
 ته م قسانه ی به گویدا ناچن. له ژیر به ردیشدا بیته پاره یه که پهیدا ده کا و
 له گیرفانی هه می شه به تالی کوره که ی ده نی. ئەمیر خان پیچه وانه ی
 خوشکه گه نم رهنگ و قژ ره شه کانی، چاوانی هه نگوینی و قژی شی لوول و
 زه رده. له باجی ناز ده چیت. ده کری کوری وی بیت. روخساری وه که گوی
 خور خره، که پووی باریک و سه ری قیت و ده می کی زور گچکه ی هه یه، له

کچ دهچیت. هه میسه له سه فهره، سه فهری ناو ئیران، سه فهرگه لی
 گومانایی له گه لّ خه لکانیکی هه رچی و په رچیدا. جیگا و ریگایه کی
 جیگیری نییه. هه ندی جار به مانگ دیار نامینی و باجی گورگه بیدهنگ
 و لاواز و گرمۆله ده بیّت. کز ده بی و به نیو خۆیدا رۆ ده چیت. ناوی
 کوره که ی به سه ر زوباندا ناهینی، وه ک بلیی ترسی له خه بهری ناخۆش
 هه بی و نه یه وی سۆراخی وی له هیچ که سیک بکات. به رۆژ دیار نامینی و
 شه وانه، بی خه و، له باخه که دا پیاسه ده کات. هه ندی جار خۆی له
 ژووره که یدا زیندانیی ده کات و دوو رۆژی ته واو، به بی نان و ئاو له وییدا
 به سه ر ده بات. کاروباره کانی، پیچه وانه ی باجی ناز، بی هات و بات و
 شاراویه و ئازاری خۆی وه دیار ناخات. رقی له دکتۆر و داو و ده رمان و
 ناله نال ده بیته وه. جاریکیان نه خۆشییه کی قورسی گرت. له وه دا بوو
 بریت. سینگه هوی کرد بوو، هه ناسه ی دهر نه ده هات. گه رمای له شی
 گه بیبووه چل. چه رچه فه که ی دابوو به سه ریدا و قسانی له گه لّ که سدا
 نه ده کرد. مپه مپی ده کرد و دهنگی ئازه لیکی زامدار له گه روویه وه
 ده هاته دهره وه. ده میشی له دهرمان یان خوار دنه وه نه ده دا. ته نها شتیك
 که ده یویست ئاو و جگه ره بوو. جام له دوا ی جام سه هۆلاوی ده خوار ده وه
 و که چی هیشتا هه ر تینووی بوو. کوکه کوکه که ی بونیاده می ده ترساند،
 که چی جگه ره ی به جگه ره پی ده کرد. دایکم یه ک دوو جار چوو بو
 سه ردانی و ویستی دکتۆر ئاگادار کاته وه، به لام سوودی نه بوو. هیچ

كه سيك دهره قه تي ئەم ژنه پي چه قين و كه لله ره قه نه ده هات. تا
 ئەو كاته ي ئەمير خان، كه هه مديس بي پاره ببۆوه، هاته وه مال و ئەوسا
 باجي گورگه له جيگا كه ي راپه ري. سه ري له ژير چه رچه فه كه هينايه ده ري
 و گياني تيهاته وه. به و وه زعه خه راپه يه وه هه ستايه سه ري پي. پي په تي و
 به كو كه كو خوي گه يانده موبه ق. يه كه و راست يه خچاله كه ي كرده وه.
 گوشتي به رخ كه كاك هه سه ن بو ژه مي شيوي باجم له نيو پيازي نابوو، به
 شيشه وه ي كرد، برژاني و خستيه به رده مي كوره كه ي. ئيشتياي خويشي
 كرايه وه. بو خويشي كه وته پاروو كردن و نيوه ي زياتري له واشه يه كي
 گه وره ي به ماست و پيازه وه خوارد و قه ريجه ي گالته و پي كه نيني
 كرايه وه. وه كه ئەوه ي هه رگيز ئەوه ئەم نه بووبيت كه خهريك بوو برييت.
 كو كينه كه ي بنه بر و دوو روژي نه برد هاته وه كو لان. باجي ناز، له ته واوي
 ئەو ماوه يه دا، سه رداني خوشكه نه خو شه كه ي قه ده غه كرد بوو، له ترسي
 گويزانه وه ي نه خو شيه كاني خوشكه كه ي، كاك حوساميشي له ژووره كه ي
 خوي چه پس كرد بوو. منيشي له خوي نيزيك نه ده خسته وه. تا بيستي سه ر
 و كه لله ي ئەمير خان پهيدا بوته وه، ئەوسا ده رگاي جانتا كاني قوفل كرد،
 پاره و مووچه وانه ئالتونه كاني له ژير بالشته كه ي نا و ريك و راست
 رايگه ياند كه ئەم كوره دهستي پيسه و سالي پار گواره فه يرووزه ييه كاني
 ئەمي بردوون. دا ي كيشم له بووني ئەمير خان له مالي ئيمه ناقايل بوو،
 به لام هه وسه له ي به ربه ره كاني و ده مه ده مي باجي گورگه ي نه بوو. كاك

حوسام تهنها كه سيك بوو كه به باوه شيكي كراوه و زهرده خه نه يه كي
 گوره وه بو پيشوازيي ئه مير خان رويشت، وه كي باوكيكي په روش و
 سرفه راز، له باوه شي گرت و گوناكاني ماچ كرد. باجي ناز له به خيليدا تا
 ي ليھات. چوه ده سشوريه كه. په نجه ي كرد به قورگيدا و خوي
 رشاندوه. له ته واوي ئه و ماوه يه دا، باجي گورگه له خوشيدا چاوي له سهر
 كوره كه ي هه لنه ده بري. ئه مير خان خه راپ ئاوسا بوو، له كاتي قسان
 كردندا هه ناسه بركيي پيده كه وت. وهك ژناني به ننگ كي شي ليھاتبوو.
 ليوي وهك جاران ئال و ته ر نه بوو، پيسته سپيه كه ي زهرده چوه. باجي
 گورگه ته خته نوينه كه ي خوي به و دابوو، سيني خواردنه كه ي له كاتي
 فراوين و شيودا بو ژوره كه يان ده برد. له درزي ده رگاوه بينيم پيي
 ئه ميرخان ده شيللي و شان و ملي بو چه ور ده كات. شه ويش گوره وي و
 فانيله و ده رپيي ژيره وه ي بو شت، به ته نافه كه دا هه ليواسي و توزي سهر
 پيلاوه كاني سري. ئه مير خان تا نيوه رۆ ده نووست، له نيو نوينه كه شيديا
 هه ر جگه ره ي ده كيشا و هزي ده كرد باجي گورگه پشتي بو بخوريني.
 كاتي دلي خوش با، دووايين نوكتيه كه كه بيستبووي، بو داكي
 ده گي رايه وه و ئيدي باجي گورگه له دله وه پيده كه ني. دوو قوللي به
 خه لكيان راده بوارد و تانوتيان ليده دان. لاسايي باجي ناز، داكم،
 خاله كان و هاورياني جوان پوشي بو هه نده ران چووي داكي ميان ده كرده وه
 و خهريك بوو له پيكه نينا ژانيان ده كرد. كاك حوسام به هه سره ته وه له

په یوه نډی به هیزی ئه م دایک و کورپه ی دهنوړی و له ترسی ژنه که ی
 نه یده ویرا لیان نیزیک بیته وه. که دهبوه عه سر، باجی گورگه له ژیر
 دره خته کانی که ناری جوگا که دا، حه سیری راده خست، چهند بالشتیکیشی
 ده هینان و جیگایه کی گهرم ونه رمی بو ئه میر خان چی ده کرد. جامیک
 ماست و خیار و نان و چیشتی بهرماوه ی نیوه رۆی ده هینان و هه مووی
 به قورگی کورپه که یدا ده کرد. هه ندی جار پارووی بو ده کرد. که وچکه که ی
 ده لسته وه، پری ده کرد له ماست و برنج و ده یپه ستانه نیو زاری نیوه پری
 کورپه که یه وه. باجی ناز و میرده که ی، وه ک زیندانیگه لی خه مین، له
 په نجه ره که وه ته ماشایان ده کردن. باجی ناز سه ری به ئاخ و ئوف و
 بیزاریه وه ته کان ددها و له تاو به خیلی گرموله دهبوو. کاک حوسام،
 به پیچه وانه وه، به میهره بانیی و حه سره ته وه ته ماشای ده کردن و خو گهر له
 ژنه که ی نه ترسابا، ئهوا له پال ئه میر خاندان له سه ر حه سیره که ی راده کشا و
 کولیک گورانیی ده چری. رهنگه پیکیک عاره قیشی هه لقوراندبا و له
 قوولایی دله وه پیکه نیبا. چهند شهویک دواتر، باجی ناز، بو خو شیرین
 کردن، ماجه رای مه شروب خوړیه که ی ئه میرخانی به شهرم و حه یا و
 دهنگیکی ناسک و منالانه وه بو باو کم گیپرایه وه. گوتمان هه ر ئه لعان باو کم
 باجی گورگه و کورپه که ی له مال دده کاته دهره وه. به لام، پیچه وانه وه ی
 ئه وه ی که چاوه پروان ده کرا، باو کم بروی گرژ کرد و گوتی: "ناشیرین ترین
 شت، له پاشه مله زه مکردنی خه لکانی تره." باجی ناز رهنگی سپی

هه لگه پرا. ویستی خوی ببوورینیتته وه، به لام باو کم به سه ریدا هاواری کرد. پی گوت ده ته وی خوت بکه یته نه خوش و ئاژاوه بنییتته وه. فه رموو ئیستا ده چیتته ژووره کت، سبه یینیش بو ماله کت ده گه رییتته وه. ته وه بو باجی گورگه سه رکه وتنیکی گه وره بوو. ته میر خان، که لای خوی وا بیری کرد بو وه باو کم لایه نگیری وییه، چاکه ت و پانتولی له بهر کرد، بویمباخی به ست و له سه ر سفره ی شیو ئاماده بوو تا سوپاسی باو کم بکات، که چی باو کم هه ر به سه گیشی نه زانیی و ته نانه ت سلاوه که شی نه سه نده وه.

شه وانه، باجی گورگه و ته میر خان دیار نه ده مان و دره نگانیك ده گه پانه وه. زوربه ی کات بو بینینی فلیمی هیندی یان فارسیی، که پر له سه ما و گورانیی بوون، ده چوون. ده پویشتن و پاشان فلیمه که یان بو ده گپرامه وه. جاریکیان ته میر خان و دایکی، به بی سرتته، منیشیان له گه ل خویاندا بو سینمه ما برد. سینمه مای ره ی، سینمه مایه کی هاوینه و هوئیکی سه ر کراوه ی هه بوو، ئیمه له ریزی پی شه وه دانیشتن. هیشتا فلیمه که له ته وه لیدا بوو که بردرا، ته میر خان فیکه ی کیشا، خه لکه که ش به لاسایی کردنه وه ی وی که وتنه فیکه کیشان. باجی گورگه یه ک زهرف گوله به پوژه ی کریبوو، تویکلی گوله به پوژه که ی له هه وادا بلاوده کرده وه. که فلیمه که ده ستی پی کرده وه، خه لکه که که وتنه هوا کیشان و هاوار کردن و ئیدی مه علووم بوو که فلیمه که به هه له دانراوه. زوربه ی خه لکه که ته وای فیلمه کانیاں ته زبه ر بوو، ته وه جاری سییه م یان چوارهم

بوو که بو بینینی دههاتن. گلۆپه کان داگیرسان. خه لکی که وتنه نارہزایی
 دهربرین. باجی گورگه ههستایه سهر پی و کهوته جنیودان و ئه میرخان
 فیکه ی کیشا. ههوا به یه کجار بووه گه رده لوول و توژو خو ل چووہ قورگ
 و چاومانه وه. فیلم دهستی پیکرده وه و خه لکه که که وتنه هوها کیشان.
 چه ند دلۆپیک باران بهر سهر و روخسارم که وتن. باجی گورگه
 سهرپۆشه که ی به سهرمدا دا. پیاویک که له تهنیشت ئه میرخانه وه
 دانیشتبوو، خوینه واریی نه بوو، داوای له ئه میر خان ده کرد نووسینه کانی
 سهر فلیمه که ی به دهنگی بهرز بو بخوینیته وه تا ئه میش له فیلمه که
 حالیی بی. نیو سهعات تیینه په ریبوو، ئه میر خان خهوی لیکه وت و پرخه
 پرخی لی بهرزبووه. ژنیک که له ریزی پیشتر دانیشتبوو، ئاورپی دایه وه و
 به توندی به ئه ژنوی ئه میر خانیدا کیشا. باجی گورگه، وهک تهرهقه
 تهقیه وه و به دوو دهست قژی ژنه ی راکیشا. ژنه که قیژاندی و کهوته
 جنیودان و باجی گورگه ش جنیوه کانی پیدایه وه. خه لکه که هاواریان
 کرد: "بیدهنگ!" و ئه وسا ئه میر خان له خه و راجله کی. له وه دا بوو بیته
 شهر که خوشبه ختانه، باران دایکرد، بارانیکی به تاو. گلۆپه کان داگیرسان
 و خه لکه که تییان قووچاند. بریار بوو بلیته کان لای خو مان پاریزین،
 سبه ی شه و بیینه وه و ئه ودوای فیلمه که بینین. به لام سبه ی شه و بو من
 نه بوو. هه مان شه و سهرما چوو بووه به ده نمه وه و ناچار بووم که ددان به
 تاوانه که مدا بنیم، هه لبه ته ئه وه ش گوناهییک بوو که نه ده به خشرا.

به هاتنی باجییه کان، خایله ساکار و گچکه کانم لیّ ده ئالۆزکین و سهرم
 له گیزه وه ده چیّ. دوایان ده کهوم، به لام ناگه مه هیچ کویّ. ههست ده کهم
 ژیر پیم بۆشاییه و وهك جارن، به جیگایه کی توکمه و دلنیاوه رایه ل نیم.
 دونیای روناک و ماقوولی ماله کهی شه میران له به رامبه ر هیرشیی
 باجییه کاند پاشه کسه ده کا و گوپی خوئواندنی تییدا نامینیّ. خه لکه
 روخۆش و هه میسه به نه زا که ته که ده بنه تارمایی رهنگ په ریو و وهك
 مه خلوقاتی پوچ و کلۆر دینه بهرچاوم. دایکم ترسی له نزیکبوونه وهی
 من له باجییه کان هه یه و به نیگایه کی گومانایی ته ماشای ئه و
 سه رپۆشه گول گولی و بهرمالی نوێزه ده کات که باجی ناز پیی داوم.
 چاوه رییه هاوین زووتر ته واو بیّ و باجییه کان بۆ شاره که یان بگه ریینه وه.
 هه موو شه ویکی هه یینی، مه ولوو خوینیکی جحیلّ و بیّ چاوو روو،
 له سه ر بانگیشتی باجی ناز، بۆ مالی ئیمه دی و له سه ر ته خته نوینه که ی
 وی داده نیشی و دوو سه عاتی رییک له باره ی خودا و ئیمامه کان و
 پیغه مبه ره وه قسان ده کا و من بۆ دونیایه کی دی ده بات. کاک هه سن و
 روقیه ی ژنی باخه وانیش دین و کولی گریانیا ن به رده بیّ. هه ر له گه ل
 رویشتنی مه ولوو خویندا، هه موو قسه کانی وییان بیر ده چیته وه. به لام من
 ته واوی شه وو روژه کانی دوایی، بیر له خودا و دونیای دوای مردن
 ده که مه وه و ئیدی ناتوانم وهك جارن، له ش سووک و بزێو، له گه ل دایکما
 بۆ شه قامی ئه سلامبول برۆم. باجی گورگه و کوره که ی بۆ ژێوان کردنه وه ی

من، ھەموو دەرفەتتەك دەقۆزنەوھ. ئەمىر خان بە من دەللى كە تا ئەلغان
 ھىچ كەس بە فىل و فرىو لە خودا نىزىك نەبۆتەوھ و خودا دوژمنى
 خەلكانى ترسنوك و خۆنوينە (مەبەستى لە باجى نازە). باجى گورگە
 رىك و راست پىمدەللى كە خوشكەكەى درۆزنە و ھەموو قسەكانى درۆن.
 راست بى يان درۆ، قسەكانى باجى ناز و ترس لە خودا و ئاگرى دۆزەخ،
 رەگى لە جەستەمدا داکوتىوھ و كچىكى گچكەى ترسنوك و لەرزۆكى لى
 دروست كرددوم. ھىچ شتتەك ھەمىشەبى و جىگىر نىبە، چونكە خودا
 قودرەتى ھەيە ئەو شتە جىگۆركى پى بكا و لەناوى بەرىت. خۆر،
 ئەستىرەكان و ئەرز، ھەر ھەمووى بە تالە موويەكەوھ بەندن و گەر خودا
 بىھوى، رۆژ دەكاتە شەو و زەرياکان ھىشك دەكا و چياكان بە ئاسماندا
 دەبا و ھەوا دەكاتە بەرد و تەواوى مرۆقەكان پان و پلىش دەكاتەوھ.
 تەنانت لە قووتدانى پارووەكەى دەمم ترسم ھەيە و دەترسم رىگە
 سروشتى و ھەمىشەبىيەكەى خۆى نەبرى و خۆى بكات بە ئەندامىكى
 ترى جەستەمدا. كى دەتوانى گەرەنتى ئەوھ بدات شتتەكى لەو جۆرە
 رونادات و خودا كاريكى لەو جۆرە ناكات؟ يان ياساى سروشت، بە
 ھەمان ئەم شىوھىيەى تا ئىستا وا بووھ، بەردەوام دەبىت؟ باجى ناز دەللى
 پىويستە نوژ بكرى و دوعا بخوينرى، گەر خودا لە بەندەكانى خۆى قايىل
 بىت، ئىدى شتى سەير و سەمەرە ناكات. مانگى رەمەزان، پى بە پىي
 وى رۆژوو دەگرم و لە تاو بى ھىزىبى لەتر دەدەم. باجى ناز، خۆشحال و

ئاسوودە، بەبى نووکه نووک، برسىبى و تىنوو، تەواوى رۆژ دەنوى و کاک
 حوسام یش، ھەموو ئیوارەییەك جۆرەھا میوہ و خواردنى جۆراوجۆر بۆ
 بەربانگ ئامادە دەکات. من سەرسامم بە ھەوسەلەى باجى ناز بۆ رۆژوو
 گرتن و ئیرادە پتەوہکەى بە حیسابى نویتز و دوعا و عیبادەت لىك
 دەدەمەوہ. کاک حوسام یش رۆژوو دەگرى و رەنگ بە روخسارییەوہ
 نەماوہ. دەست و پىی دەلەرزی و زوبان بە لىچ و لىوہ وشک
 ھەلگەراوہکەیدا دىنى. ھەوا بى ئەندازە گەرمە و تىنوویتى مەرۆڭ
 دەکوژى. کاک حوسام دەلى ئەگەر مەرۆڭ بىرى بچى بەرۆژووہ و ئاو
 بخواتەوہ، یاخود بە ھوى زەین پەرتىی و نەزانینەوہ شتىك بخوات، ئەوا
 رۆژووہکەى بەتال نابیتەوہ. ھەرکاتى وى لەکاتى خواردنەوہى پەرداخىك
 سەھۆلاودا دەگرم، دەلى: "نەمزانى. بىرم چوو. خودا دەمبورى."

دایکم لە رۆژوو گرتنى من توورپەییە و دەترسىت نەخۆش کەوم. دەلى
 رۆژوو گرتنەکەى باجى ناز فىل و کەلەکە. ژىر بالشتەکەى پرە لە میوہى
 وشک و ھەر کە یەکیك ئاگای لى نەبیت، بە مشت دەبخوات. باوەر ناکەم.
 بەخۆم دەلىم دە فەرموو ئەوہتا دایکم رقى لە باجى نازە و دەیەوى منى
 لى دوورخاتەوہ. باجى گورگەش ھەر وا دەلى و لەبەر چاوى مندا، کە
 خەرىکم لە برسا دەبووریمەوہ، قەپال لە کالەکیكى گەییو دەگریت.

دەلى: "ھەى منالەى کەر، گەر باوەر ناکەیت کە نازناز خان فىل
 دەکات، ئەوا برۆ و لە کونى کیلوونى دەرگاگەوہ تەماشایکە." دەمەو

نیوه پۆیه، باجی گورگه بانگم ده کات و ده لئى: " راکه و له و ديو
په نجه ره که وه ته ماشای که. "

کاک حوسام له باخه که له ژیر سیبهری دره خته کاندای نووستوو. ئاو یکی
باشی خوار دۆتوو و وهک جارێ به هۆی حواس پهرتیی و خهراپیی
زهینیی وه داوای لیبوردنی له خودا کردوو. ده چمه ئه و ديو په نجه ره که.
سه ریک ده کیشم. باجی ناز خه ریکه مووه کانی سه رلیوی هه لده گری.
ده می ده جوولی. دهستی بو ژیر بالشته که ی ده با و یهک پارچه ی گه وره
برمه ده ردینى و ده یخوات. دوو په رداخ سه هۆلا ویشی به سه ردا ده کات و
هه مدیش چنگیک تووی وشک ده ترنجینیته ده مییه وه. باوهر ناکه م. هه ز
ده که م بیخنکییم. ده رگای ژوو ره که ی ده که مه وه، له جیگه که ی
را ده په ریته. ده می په له شت. وهک بروسکه ئاوینه که ده نیته وه ژیر
ته خته نوینه که ی و روخساری له نیو بالشته که یدا رو ده بات. دلم توند توند
لیده دات. شه رمه زارم. هه ست ده که م کلاو نراو ته سه رم و هه موو
نویشه کانه به تال بوونه ته وه. باجی ناز، به په له، شته کانی ناو ده می قووت
ده دا و به ده می به تال و به دروو باویشک ده دات. وا خو ی ده نوینی هه چ
شتیک رووی نه داوه، به لام چاوه کانی له حه ژمه ت تووره یی خیل بوون و
په ره کانی که پووی ده لهرن. کاک حوسام یش له روژوو ناته واوه کانی
ژنه که ی به ئاگایه به لام دروی له گه ل من و خویدا کردوو. داوام لیده کات
ئه و رووداوه، که هه لیه کی گچکه بووه، بو هه چ که سیک نه گیرمه وه.

کاتی پئی ده لیم که به هه رتک چاوی خۆم بینیم، ئەو سوور هه لده گه پئی و سه ری له ژیره وه ده نیّت. ده ستم ده گری، قژم نه وازشت ده کات، به زوویی قسه کان به لایه کی تر دا ده بات.

ده پرسیت: "ئه دی پیا نو که چ بوو؟"

وه لامی ناده مه وه و دهستی لاده به م.

ده لئی: "نییه تی پاک گرینگه. یه ک پارچه برمه ئە همییه تی نییه. خودا

بو خۆیشی هه ندی جار گزی ده کات."

باجی ناز لیم بوته دوژمن (گه رچی روداوی فیّل کردنه کهیم بو کهس نه گپراوه ته وه) و فه رمانی به میرده کهی داوه تا سزام بدا و وه لامی سلاوه کانم نه داته وه. کاک حوسام، له دووره وه، به ئیشاره تی چاو و برو شتگه لیکم لی ده پرسی و تیمده گه یه نی که هاوړییه تی وی له گه ل مندا، وه ک هه میشه، له جیگای خۆیدا یه تی و چ په یوه ندیی به فه رمانی باجی ناز وه نییه.

دوا یین مانگی هاوین، گه رمتر له مانگه کانی تر، قورس و خاو و ته مبه لانه تی ده په ری و چ روداویکی نوی روونادات. رویشتن بو لادی _ به رنامه ی سه فه ری هاوینه _ ی ئە مسال تاتیل بووه و باوکم هیند سه رگه رمی کار و سیاسه ت و نووسینه که یه ک ده قیقه ی کات بو ئیمه نه ماوه. هه ندی جار، شه که ت له قسان له باره ی خودا و گونا ه و مه رگ و روژی قیامه ته وه، به دوا ی ده سته توکمه و دلنیا که ی ویدا ده گه پریم. دلّم

حەز دەكەت بە ئەقل و ئیرادەى ئاسنینى ئەم پیاوهدا خۆم هەلئواسم و پى
لەقەیهك لە دونیای تاریكى باجییه كام هەلئەم. دلم بو دایكم و بوونی
خۆشى دەستەکانى تەنگ بوو و بە حەسرەتەووە لە هامشوی
خۆشەختانەى ئەوبەرى مالهە كه دەنۆرم.

گەشتنى پیاووكە، كه هیندەى دەعبایەكى زەبەلاح و ئەفسانەییە،
دیوارىك لەنیوان من و باجییه كاندا رو دەنیئت. دایكم میواندارییهكى
گەورە بە شانازیی ئەو روداوە بى ئەندازە گرینگەووە رىك دەخات.
پیاووكە، لە هۆلى نان خواردن، لە پال هۆلى پيشوازیدا دادەنن و بە
چەرچەفى گول گولى دايدەپوشن. كاك حەسەن لەم میوانە نامۆیە، كه لە
ترومبیلەكەى باوكم گەورەترە، دەترسى و بە ریزەووە سلاوى لیئەكەت.
باجى نازیش هینانى ئەووە بە پى و قەیه مى خەراپ لیكەداتەووە و بە
گووى هەمووانى دەگەیهنى كه بە هەبوونى ئەم ئامیرە شەیتانییە، نویشى
سەر ئەرز و ژیر ساپیتەى مالى ئیمە بەتالە و بە زوویى لە لای ئیمە
دەرپوات. باجى گورگە حەقى بەسەر ئەم شتانهووە نییە و سەخت بە كارە
خەراپەکانى كورەكەووە توش بوو. ئەمیر خان خانوووەكەى دایكى خستۆتە
سەر خۆى و ئەویشى بە قومار دۆراندوووە. كچەكانى هەموو روژىك
بۆمالى ئیمە دین و لەگەلیدا دەكەونە شەر و دەمەقالى. باجى گورگە
دەلى: "مالى خۆم بوو. خۆم حەزم كرد بە ناوى كورەكەمەووە بیکەم.
دۆراندی جا چییە. نۆشى گیانى بیئت. فەرشى ژیر پیم چییە، روچیشمى

بوئی دهیده می. " کاک حوسام سوود لهم ههراو زهنا و قه رهبالخییه
وهرده گری و خوئی ده گه یه نیته پیانوکه ی من. چاوانی له چه ژمهت ستایش
چکۆله ده بنه وه و ده می داده پچری. ده رگاکه ی ده کاته وه و هیواش ده ست
به یه کیک له کلپله کانیدا دینی. پاشان، دهستی به هیواشیی به سه ر
ته واوی کلپله کاندا دینی و لیکدا لیکدا ده لی:

"به به به پیرۆزت بیته. خودا دایکت پیاریزی. خویش به حالت."

مامۆستای پیانو، ژنیکی پۆله نداییه که بوئی تیژی ئاره قه و شه رابی
کوئی لیدیته. کاتی ده رس گوته وه هه ناسه هه لده کیشی و خه یالی لای
شتیکی تره. زوربه ی کات نیوه مهسته و هه ر له گه ل دانیشتهندا کوئی
گریانی بهر ده بی. دایکم ده لی ئەم ژنه جووله که یه و له کاتی جهنگدا
هه موو خیزانه که ی قه تل و عام کراون.

ژهنینی پیانویش وه کو روژوو گرتنه که ی باجی ناز، هه ر درۆینه یه. به
تایبه تی که ئەم پیانو یه، سه ره پای بیچم و قه باره زل و به شکۆکه ی،
خه ره که شکاو و بی عه مه له و دهنگی ده رنایهت. زوربه ی کلپله کانی
شکاون. هه ندیکیان دانا به زن. چه ند دانه یه کی تریان کاتی داده به زن، ئیدی
نایه نه وه ده ری و ده بی چه ندین جار پیاندا بکیشریت. خانمی مامۆستا
ئاگای لی نییه و نوومی خایله و بیره وه رییه کانی خو یه تی. کاک حوسام له
هه مووان زیاتر نیگه رانه. هانم ده دات و داوام لیده کات وانه ی یه که م: دۆ،
ری، می، فا، سوّل، لا، سی، دۆ ی بو بژه نم. هه لبه ته، کلپلی سوّل دهنگی

نايهت و كليلي لا قرحه ي ديت. كليلي فا ويزهيه كي وهك دهنگي
ميشهنگي ههيه و دهنگي كليله كاني لاي راسته وه، تهوانه ي دواوه،
هيند تيژن كه وهك سوژن به گويدا دهچه قن و مووي جهسته ي بونيادهم
راست ده كه نه وه.

باجي ناز هاتني ماموستاي شوومي پيانو ده كاته به هانه و هيشتا
هاوين تهواو نه بووه له لاي نييمه ده پروات. ده بينم چاواني ميهره باني كاك
حوسام پر بوون له فرميسك و دلم بوي ده سووتيت. به رويشتني باجي
ناز، قهر و حسادهت و دوو زوبانيش له مالي نييمه ده پرون و خه مي
خاني پوله ندايي و چيروكه كاني - چيروكي قه تل و عامي بنه ماله كه ي له
توردوگاي ديله جووه كان و چيروكي كوره كاني سووتاندني مروژ _ جيگه ي
تهوان ده گريته وه. له ژه نيني پيانو بيزارم. ههست ده كه م زيندانيم و هيچ
كه سيك له زوباني من تي ناگات. هيشتا هه ر به جورريك له ترسي
شاراوه وه، كه له نيو دلما ره گي داكوتيوه، نويژ ده كه م (روژ نا روژيك)
فيكري خودا و دونياي دواي مردن به رم نادهن. له نيوان ژه نيني پيانو و
عيبادهت و گوناھ دا ديم و ده چم و پروام به هيچ كاميان نيه.

باجي گورگه چ جيگايه كي نيه بوي بچيت. خانووه كه ي له دهست داوه و
كه نيشكه كاني نايانه وي سهر و فه سالي بينن. چ هه واليك له ته مير خان
نيه و ته م بي هه واليه ش، له ناوه وه پرا ده بجوي. تووره و بي حه وسه له
بووه و له گه ل هه موواندا شه رپيتي. به روژ، به يانيان زوو، له مال ده چيته

دهرئ و هه ندئ شهو ناگه رپته وه. خودا ده زانئ له كوي ده ميئته وه. ده زانم بو سينه ما و شانوش ناچئ و مه زنده ده كه م به دوای كورپه كه يدا بگه رپت. دايكيشم هه ر نيگه رانئ بووه و يهك دوو جار له باره ي ئه ميرخانه وه له باوكمي پرسيوه.

باوكم ده لئ: "باينجان ترسي ئه وه ي نيه ئافات لييدات!" وا ده لئ و شاني بهرز ده كاته وه. به يانئ زووي روژي هه ينيه كه زهنگي ته له فون لي ده دريئ. باوكميان ده وي. كاريكي خيرايه. باوكم هه موو روژي ك، له گه ل كازيوه دا، بو پياسه له مال ده چيئه ده رئ و هيشتا نه گه راوه ته وه. له شاره وه ته له فونيان كردووه. ده لئ زور گرنگه. ده بي يه كي ك له خيزانه كه ي ئيمه بدويئ. داوكم نووستووه. من وه ئاگا بوومه ته وه و ته له فونه كه له ده ستي كاك حه سن وه رده گرم. ده نكيكي لاواز، له قوولايي چاليكه وه، شت گه ليك ده لئ و ده نكه كه ناميئ. يهك سه عات دواتر، هه مديس زهنگي ته له فون لي ده دريئه وه. باجي گورگه خه به ري بوته وه. گوئي هه ميشه لاي زهنگي ته له فون يا خود ده رگاي حه وشه يه. قژي بژه و ژير چاواني رهش ده چنه وه. هه ر به و به يانئيه و به زگي ناشتا جگه ره ده كي شئ. زهق زهق ته ماشاي من ده كات. قسان ناكات. هه مديس له شاره وه يه. له ته وريزه وه. باوكميان گه ره كه. باجي گورگه سه ماعه كه هه لده پچورقيئ و هاوار ده كات. ته له فونه كه خه خه ده كات. شتيكي ناخوش رويداوه. له كي؟

ده پرسن: "تۆ كییت؟"

باجی گورگه بیّ حهوسه له و کلا فیه و بهرزتر هاوار ده کات. خه ریکه سه ماعه ی ته له فۆنه که قووت بدات.

ده لّی: "به تۆ چیی که من کیم. قسه بکه. خوا بتکوژی. چیی روویداوه؟ کی شتی لی رووداوه؟"

دایکم له ههرا و زهنا و زهنگی ته له فۆنه که وهئاگا بۆته وه. به کاوه خو به پیللیکانه کاندایته خوار. سه ماعه که ی لی وهرده گری. قسان له گه ل که سییدا ده کات. یه کهم جار باش حالیی ناییت. تکا ده کات که بهرزتر دووباره ی بکاته وه. گوئی له ناوی ئه میر خان ده بی و چند جار یك ده لّی: "به لّی، ئه میر خان. به لّی. دهنگ نایهت. بی زهحمهت بهرزتر بدوی. چ بووه؟ به لّی. به لّی. به لّی. کهنگی؟ دوینی؟" من ده بینم رهنگی دایکم سپیی و سپیی تر ده بی. سه ماعه ی ته له فۆنه که له گوئی دوور ده خاته وه و واق و پرماو ته ماشای باجی گورگه ده کات. قسان ناکات. دهنگی ده رنایهت. شتیکی خهراپ روویداوه. زۆر خهراپ. دلنیام. باجی گورگه ش مه زهنده ی شتی خهراپی کردووه. دهنگی ته په ته پی لیّدانی دلّی دیته گوئی. سه ماعه که ده فرینی. چاوانی خه ریکن ده رپه رن. گوئی راده دیری. گوئی له قسه کان ده بی. وشه به وشه. ناوی ئه میر خان دووباره ده کاته وه. سه ماعه که ی له ده ست ده که ویّت. یه کهم جار بیدهنگه، ور و واق و پرماو، وشک بووه و پاشان له نا کاوی کرا، ده زریکینی. زریکاندنی که له و زریکاندنه

تاسینراوانه‌ی که هی ئینسان نییه. به‌لکو جوړیک لووریه، لوورهی
ئاژه‌لیک له‌کاتی مردندا، گینگیل دهادات، گاز له دهست و په‌نجه‌کانی
خوی ده‌گریت. دهنه‌ریننی و سه‌ری به دیواردا ده‌کیشییت. کاک حه‌سه‌ن
دهستم لاده‌بات. ده‌له‌رزیت. هه‌ول دهادا دوورم خاته‌وه. به مشت به
سینگیدا ده‌کیشی. ده‌چم ئاو بو باجی گورگه بیتم. هه‌لده‌خلیسکیم و به
قالدرمه‌کانا شوړ ده‌بمه‌وه. له‌به‌ر خووه دووباره‌ی ده‌که‌مه‌وه: "ئه‌میرخان
مردووه!" واده‌لیم و دلّم تیکه‌ل دی. جه‌سته‌م بووه‌ته سه‌هول و به‌سه‌ر
کاشییه‌کانی موبه‌قدا ده‌رشیمه‌وه.

دایکم، باجی گورگه‌ی له‌باوه‌ش گرتووه و هه‌ول دهادا ئارامی کاته‌وه.
قژی نه‌وازشت ده‌کات و روخساری ماچ ده‌کات.

هاوار ده‌کات: "ئه‌ری ئاوه‌که کوا؟" کاک حه‌سه‌ن له جیگاکه‌ی
راده‌په‌رپی. راده‌کات. من ده‌بیننی و مؤرهم لیده‌کات.

خوشبه‌ختانه باوکم دیتته‌وه. ته‌ماشای دایکم و باجی گورگه ده‌کا و
سه‌یرکردنه‌که‌ی سارد و هیوره. خه‌مه‌کانی وی له‌گه‌ل ئه‌وانی ئیمه‌دا
جیاوازیی هه‌یه. ئازاره‌کانی وی له جینسیکی ترن و دهنگه دهنگ و
ره‌نگ و بویان نییه. فرمیسک له‌چاوانی دایکمه‌وه دینه‌خواره‌وه و
دهسته‌ناسکه‌کانی ده‌له‌رزن. باجی گورگه وه‌ک ئاژه‌لیکی بریندار
ده‌لووریننی و دهنگی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی لی به‌رز ده‌بیته‌وه. باوکم ئاگای له
مه‌سه‌له‌که هه‌یه. ده‌لی دویننی شه‌و خه‌به‌ریان داوه‌تی.

دایکم باوهرِ ناکات. دهپرسی: "ئەدی بۆچی نەتگوت؟"

باوکم خوین ساردە. دەلی: "هەموو شتیەک کاتی خۆی هەیه."

دایکم روخساری بە دەستی دەشاریتەو. خوین ساردیی باوکم بە حیسابی بێ رەحمیی لیکدەداتەو و بە خیرایی دوور دەکەوێتەو. من ئاشقی بێدەنگیی و ساردییە هیۆرکەرەو کەئەم پیاوهم. بەهاتنەو هی وی شتگەلیکی پەرتەوازە کۆدەبنەو و دەچنەو جیگای خۆیان. باوکم دەست دەنیته سەر سەری باجی گورگە. بە خەفەتەو سەر با دەدا. پەرداخە ئاو کە لە دەستی کاک حەسەن دەگری و بە لێو و شکەکانی وییەو دەنووسینی.

دەلی: "ئەم کورە عاقیبەتیکی باشی نەبوو. خودا بیبەخشی و

سەبووری و قودرەت بە تۆیش بەخشییت."

مەسەلە کە روژنە. ئەمیر خان مردوو — هەبێ و نەبێ بە هۆی عارەق خواردنی زۆر یان بەنگ کیشانی زۆرەو مردوو. منیش دەتوانم مەزەندەیی ئەو بەکم. دلی لە لیدان کەوتوو. دەبێ برۆن و تەرمە کەیی بێننەو. ئەو بە باوکم سپێردراو. گریان و شیوەنی ناویت. روداویکە و رویداو. شتیەک کە رویدا ناتوانی بگەرێنیتەو. دەبێ ملی بۆ کەچ بکریت. بە هەمان سادەیی. دەبێ خەبەر بە کەنیشک و زاواکانی باجی گورگە بدریت. دەبێ روژی پرسە کەیی دیاری بکری و ئاگاداریی بۆ

روژنامه کان بنیردریت. باو کم دهچیتته ژووری کاره که یه وه و تیمانده که یه نی
 که ده بی ئاقل و سه بوور بین و بزاین که مردن روداویکی ساده یه.
 باجی گورگه له م دونیا یه دا نییه و ئەم قسانه ی به ئەقلدا ناچن. چ له
 ری و ره سمی پرسه و ته شریفاتی تازیه بکات؟ له سه ر عه رده که دانیشتووه
 و جهسته قورسه که ی، وه ک به ندۆلی کاتژمی، به چه پ و راستدا ده پروات
 و ده که ریته وه. که س ناویریت لی نیزیک بیته وه. دکتور که وسه ری، به
 چه په ساوی ده گاته جی. دایکم خه به ری داوه تی. ده یه وی شریقه له باجی
 گورگه بدات. ده ترسیت. ئاخر باجی گورگه ده ناسیت. به واق و پرماوی
 شریقه که ی به ده سه ته وه یه و راوه ستاوه. دایکم روخسار و چاوه
 فرمیسکاوییه کانی شتوون و جلکی ره شی پۆشیوه. بو یارمه تی دانی
 دکتور که وسه ری ده چیت. سه ر و دهستی باجی گورگه ماچ ده کات. لی
 ده پارپته وه. دکتور که وسه ری داده نه ویته وه. هیشتا دهستی نه که ییوه ته
 قۆلی باجی گورگه، خو ی و شریقه که بو گو شه یه ک توور ده درین. باجی
 گورگه ده لووری نی و له سه ر عه رده که خو ی ده که وزینی.

وازی لی دینین. به دریژی ری روژ، دانیشتوو له سه ر عه رد، خو ی
 ده لاوینیته وه. چاوانی لیکناون. ناگری، ته نانه ت یه ک دلۆپه فرمیسکیش
 له پیلوه کانییه وه نایه ته ده ری و له گه ل خویدا ده دو ی. برژانگه کانی
 هه لده که نی، لیوی ده جو ی یا خود گاز له چمکی سه رپۆشه که ی ده گری.
 ئەژنۆکانی بریندارن. چنگ له خو ی ده گری و به مش ت یه سینگیدا

ده کوتی. حز ده کات خوی عه زاب بدا و خوی له ت و کوت بکات. رقی له ناز و نهوازشت و میهره بانیی ده بیته وه و تا ئیستا دوو جار گازی له دهسته میهره بانه که ی دایکم گرتووه.

دایکم به نیگه رانیی ته ماشای من ده کات. بینینی عه زاب و رهنج و گریان و شیوهن بو من قه ده غه یه، هه مان جوړ رویشتن بو سه رقه بران و ری و ره سمی پرسه. به لای دایکمه وه، مردن روداویکی ناسروشتییه که نابی قسانی له باره وه بکری، نابی ناوی مردوو به زوباندا بهیئری یان وینه که ی به ژوور ئاگردانه وه هه لواسری. ده بی مردووان له بیر به ریینه وه و قسه یان له باره وه نه کری. به تایبه تیی منالان نابی له باره ی مردنه وه وه ئاگابن و تیبگن که ژیان پر له دهر د و عه زاب و به دبه ختییه.

من بو مالی یه کیك له خالوکان دهنیرن و کاتی ده گه ریمه وه باجی گورگه له وی نییه. دایکم ده لی باجی گورگه بی خواحافیزی رویشتووه و هیچ کهس هه والی نازانیت. کاک حوسام هه ر یه کسه ر به بیستنی هه والی مردنی ئه میر خان، رهنج په ریو و نه خوش، بو سه ردانی ئیمه دیت. ده لی که ئه میر خانی وه کو کوری خوی خوش ویستووه و ئیدی هون هون ده داته کولی گریان. ده روات بو ئه وسه ری باخه که و دوور له چاوی ئیمه، کولی گورانیی خه مین ده چریت. باجی نازی له گه ل نییه. من ده گریته باوهش و به خه یالیکی ئاسووده سه ر و روخسارم ماچ ده کات.

مانگيک دواتر، له شار ده گهر پته وه تا دهرمان و قوماش و پيلاو و کولآتووه تايبه تيبه کاني ژنه که ی له بازاری تاران بکړيټ. ده لئى باجی گورگه یان له کولانه دووره کان، له وپهړی شاردای بينيوه. قسانی له گهل خویدا کردووه و سهر و وه زعیکی دیوانه ئاسای هه بووه.

من ئیتر باجی گورگه نابینمه وه. جار به جار هه والیمان بهر گوی ده که وی. بو دیده نی که نیشکه کانیشی ناچيټ. باو کم تاقه که سیکه که ده زانی ئه و له کوپیه. به لام به ئیمه نالیټ. سهری هه موو مانگيک، به که سیکا که ناوه که ی به ئیمه نالیټ، پاره ی بو ده نیړی و من دلنیام که ئه و که سه کاک حوسامه.

هاوینی داهاتوو، باجی ناز په یام ده نیړی که به نیازی سه فه ری دهره وه یه، رهنگه بو به لژیکا بچيټ. ناتوانیټ بو دیده نیی ئیمه بیټ. ئه مه ده یه مین جاره که باجی ناز برپار ددها سه فه ر بو دهره وه بکات و پاشان، له دوواین له حزه دا، به به لگه یه کی نادیار، له سه فه ره که ی ژیوان ده بیټه وه. به لژیکا له و جیگایانه ی دونیا یه که که له خه یالی باجی ناز دهرناچی و هیچ که سیک نازانیټ په یوه ندی وی به و مهمله که ته وه چپیه. گهر لیی پرسن به لژیکا ده که ویټه کوپوه، به دلنیاییه وه وه لامیکی هه له ده داته وه. به لام ئه مجاره یان مه سه له که جیدییه. کاک حوسام هه موو شتیکی براندوته وه، کاروباره کانی خو ی و باجی نازی جیبه چی کردوون و به راستیانه و بو به لژیکا ده چن. یه که م جار باوه رمان نه کرد تا کاک

حوسام بلیتی فرۆکه کە ی پيشانماندا و سویندی خوارد که ئە مجاریان هەر به راستیی سەفەر دە کەن. دایکم بۆ فرۆکه خانە رویشت و تەیارە سوار بوونە کە یانی بە چاوی خۆی بینی.

من دلم بە کاک حوسام خۆشە و دەزانم سألە های سأل حە کایەتی ئەم سەفەرە یان، بە تین و تاو و وە بۆ دە گێرپیتە وە. بپیارە یە ک مانگ لەوئ بمیننە وە و لەویشە وە سەریکی پاریس بدەن. بەلام چەند روژیک دواتر دە بیستین گەراو نە تە وە. باجی ناز هەمان روژی یە کەم، لە سەر قالدەرمە یە کی کارە بایی بە ربۆتە وە و قاجی شکا وە. دوو روژ لە نە خۆشخانە کە و تە وە، دوو روژیش لە ژوورە کە یدا لە ئوتیل حە پس بوو وە. بە وە شە وە، لە سە فەرە کە ی بە لژی کای قاییلە. لە بارە ی جاد دە ی پان و پۆر و پەر درە ختی ئە و یۆ قسان دە کا. لە بارە ی پاک و تە میزی شار و راستگویی خە لکە کە یە وە. گێرپایە وە کە چاکە تە کە ی لە سەر سە کۆ یە ک لە پارکی کدا دانا وە، سە عاتی ک دواتر گەراو تە وە و بینو یە تی چاکە تە کە هەر لە شوینی خۆیدا بوو وە. تا ئیستا سە د جار ئەم شتە ی گێرپا و تە وە. لە بارە ی ژووری ئوتیلە کە شییە وە قسان دە کا - ئە و ی تە نها جیگایە کە کە بینو یە تی - لە بارە ی کاغەزی دیواری گول گویی و چەرچە فی سپی و پەردە گە لی مە خمە لی رەنگ سە وزە وە، لە بارە ی کاتر میری ئالتونی کە هە مووسە ری سە عاتی ک زەنگ لی دە دات، لە بارە ی کلیسای ئە و سە ری جاد دە کە وە بە پە ی کە ری مە ریە م لە ژوور دەرگا کە یە وە و ناقوسی ک کە

ته واوی شه و له سه ری هه موو سه عاتی کدا لی ددها و له باره ی خزمه تکاری
قژ زهرد و چاوشینی ئوتیله که وه - که که میک له خوی چووه - و قژی
وهک گندوره بو سه ره وه هه لبراندووه، بهرکوشی سپیی به ستووه و
زانیویه تی تاران ده که ویتته کوپوه.

باجی ناز دوا ی ئه و روداوه، به نازتر و منال تر بوته وه. له ری رویشتن
ده ترسیت، به هه ر چوارپهل خوی به کاک حوسامه وه ده چه سپینی و
روخسه ت نادا ته نها ده قیقه یه ک لیی دوور که ویتته وه. ئیتر بو مالی ئیمه
نایه ت. خانوویه کیان له ناوه راستی شار به کری گرتووه و بوونه ته
نیشته چیی تاران. ئیمه جه ژناو جه ژن بو سه ردانی ده چین. هه موو جاریک
خوی نه خوش ده خا و له جیگا که ی بهرز نابیتته وه. مه حاله بهرزبیتته وه و
خه وشه جهسته یه کانی خوی وه دیارخات. قژی شی رهنگ کردووه، زهرد
زهرد - وه کو خزمه تکاری به لژی کایی - و روخساری به پودره یه کی سپیی
وهک که چ ده ساویت. هیشتا هه ر له کاتی قسان کردندا ناز و مه کر ده کا و
خوی وهک کیژانی جحیل ده نوینی. کاک حوسام، به پیچه وانه وه، به
یه کجار پیر بووه و دهستی راستی ده له رزی. سمیل و مووی سه ری، به
فه رمانی ژنه که ی بو یاخ کردوون و بو یماخ ده به ستی، بو میباخیکی کونه،
هی زه مانی زوو. کاتی میوانیان نییه، کلاش له پا ده کات، به لام کاتی
ئیمه بو سه ردانیان ده چین، پیلاوی چه رم له پا ده کا و قوپچه کانی
چاکه ته که ی داده خات. باجی ناز، دوا ی شوو کردنی، نازناوی حوسام

لسه لته نه ی داوه تی و ئاده میزادیکی به ریژ و گرینگی لی دروست کردوه، ئاده میزادیکی له ئاستی موعاشهرهت کردن له گه ل وه زیری جهنگدا.

چوار سال دواتر، کاتی ته مه نم بووه ته پانزه سال، بو خواحافیزی و رویشتن بو ئه مه ریکا، بو بینینی باجی ناز ده چم. کاک حوسام له ماله وه نییه.

باجی ناز ده لی: "بو چاره سه ری نه خوشیی بو دهره وه چوون." هیشتا لیم زویره. ده ست رایه ل ده کات تا قاپی چواله ی سه ر میزه که هه لگری، ئاوینه گچکه که ی ژیر بالشتی کورسیه که ی ده که ویته خواره وه. هه مان ئاوینه که ی جارن، هه لی ده گریته وه. خوی تییدا ته ماشا ده کات. هه ناسه هه لده کیشی و ده لی: "ئاوینه هیی ئاوینه ی دیرین!"

نه نه خانم ی کاره که ری پیری وی، چا م بو دینی و قاپی برمه که م بو راده گری. تا هه لینه گرم واز ناهینی. تا ئیستا سی دانم خواردوه و ناو قورگم ده برژیته وه. هیشتا ئه وه م قووت نه داوه قاپیکی ترم بو راده گری و روحم ده ردینی. ده زانم ئه گه ر نه خوم، ده بی له گه ل باجی نازدا بیکه مه هه را. هه سه له ی قه هر و گله ییه کانیم نییه. دوواین برمه له ده ستمدا دیلمه وه و کاتی باجی ناز ئاگای لی نییه، فریی ده دمه ئینجانه که وه. ده ستم گوج بووه و په نجه کانم پیکه وه نووساون. ده بی ده ستم بشوم. ده زانم که ده ستشوری تایبه تی باجی ناز له و دیو ژووری نوستنه که یه تی و به بی

ئەوھى چاۋەرپى رانومايى ويى بم، دەرگاي ژوورى نووستنەكەى كە بە پال
 ژوورى دانىشتنەوھىيە، دەكەمەوھ و خۆم دەگەيەنمە دەست شۆرىيەكە.
 نارەزايەتى كپى باجى نازم دىتە بەر گوى. نەنە خانمىش وەك بلىى
 دەستەپاچە بوويىت، دوو ھەنگاۋ بەدوامدا دى و ئەوسا ديارنامىنى.
 دەزانم باجى ناز دردۆنگە و ھەز ناكات كەس بچىتە دەست شۆرىيە
 تايبەتییەكەيەوھ. بە لامەوھ گرینگ نىيە. خىرا دەستم دەشۆم و دىمە
 دەرەوھ. گلۆپى ژوورى نووستنەكە كوژاۋەتەوھ. پەردەكان دادراۋنەتەوھ.
 بەرپى خۆم نابىنم. لە ناوہراستى ژوورەكەدام و دەنگىك دىتە بەر گويم.
 دەنگى جۆرە چپە چپىكى لەرزۆك. سىبەرىك لە دوورەوھ ئىشارەتم بو
 دەكات. كەسىكى گچكەى ھىندەى مندالىك، لەسەر تەختىكى پال
 ديوارەكە راکشاوھ. دەچمە پىشتر، پياويكى كەچەل، بە چاوانىكى
 ئاوساۋەوھ، تەماشام دەكات. پەنجەى بە ئاماژەى بىدەنگ خستۆتە سەر
 لىۋى.

دەلى: " باجى ناز بزانيت توورە دەبيت."

ئەوھ كاك حوسامە. كاك حوسامىك كە پووكاۋەتەوھ و قژى سەرى
 رووتاوۋەتەوھ. دەستم دەگرى، دەستى دەلەرزى. دەستم دەگوشى و دەيەوى
 روخسارم ماچ كات. بوۋى برىن و دەرمانى لى دىت، بوۋى تا و
 نەخوشىيى. ھەناسەبركىي پىدەكەوى. خرۆشاۋە. دەست بە روخسارمدا
 دىنى.

دهلئى: " به به به. ماشه لالا. چند گه وره بووى. ئه رى هيشتا هر بيانو
ده ژهنيت؟"

ده مه وى پهرده كه لادهم، ده مه وى روخسارى بيىم.

ده پرسم: " بو له و تاريكييه دا دانيشتوويت؟"

دهلئى: " به باجى ناز مه لئى. نايه وى كهس من بهم شيويه بيىت.
رهنگه حه قيشى بيىت."

ده مه وى هاوار كه م. ده مه وى گلۆپه كه داگيرسيىم و بلئيم كه ئه م پياوه
به م شيويه، له هه موو ئيوه باشت و جوانتره. به لام ليىكا ليىكا ئيشاره تم
بو ده كا بيىدهنگ بم.

ده پرسىت: " داىكه گيانىشت ليىرهيه."

سه ر راده وه شيىم.

هه والئى باوك و براكه م ده پرسى و خه م دايدة گرى. چه رچه فه كه به سه ر
روخساريدا ده دات و كو كينه كه ي، له ترسى باجى ناز، قووت ده داته وه. به
ده ست ئيشاره ت ده كا برؤم و خيىراكه م و بو دووايه مين جار، به توندى
سه رپه نجه كام ده گوشيىت.

باجى ناز، به نيگايه كى شه رمين، له سه راپام ورد ده بيىته وه و چ
قسه يه ك ناكات. رهنگه تيىگه يشتيىت كه بو دووه مين جار فيلله كه يم
كه شف كر دووه. سه رى له ژيره وه ده نئى و بو ساتيىك ده بيىته وه به خودى

واقیعی خۆی، خۆیهك بهبئ ده مامك، ده بیتهوه به خۆی پیر و په ككهوتهی، بهبئ خۆ نوواندن و مه كر و ناز.

كه ده گه مه وه ماله وه، ده بینم مامۆستای نویی پیانۆ چاوه پیمه و ئیدی دلم ده گیریت. خاتوونی پۆله ندایی هه مان سالی یه كه م شووی به پیاویکی موسولمان كرد كه چل سال له خۆی گه وره تر و له گه لیدا له ئیران رویشت. مامۆستای دووهم ريك و ره وان، به دایكمی گوت كه من تو زقاليك ئاماده ییم بۆ فیڕ بوونی پیانۆ نییه و باشتین شتیش ئه وه یه ئه م پیانۆیه به خۆراییی به یه كيك بدری.

شه و له سه ر سفره ی شیو، دایكم ده پرسیت: "كاك حوسامیش له وی بوو؟"

ده لیم: "نا.. سه فه ری كرد بوو."

باوكم روژنامه كه ی هه لده داته وه. ده لئ: "هه لبه ت له گه ل وه زیری جهنگدا بۆ به لژیکا چووه." وا ده لئ و پیده كه نی.

هه زم له پیکه نینه كه ی باوكم نییه و منیش وهك باجی ناز، قاپی خواردنه كه م به ده ست ده نیمه لاوه و تووره و نیگه ران سفره ی شیو جی ديلم.

باوكم ده لئ: "چ بوو؟"

دەنگى دايكم دەگاتە گويم كه دەلى: "خۇزىا ئىدى بۆ سەردانى باجى
ناز نە دەرپۇشت."

چەند سال دواتر، باجى ناز ھەوالى مردنى كاك حوسامى بە ھۆى
نەخۇشییەو، لە دەرەوہى ولات (لە كوئى؟) بە ھەمووان راگەيانند.
قلافتى شازادە حوسامى راوچىيى، لە تاريكايى ژوورى نووستنەكەى
باجى نازدا، دیتەوہ پيش چاوم و دلّم بۆى دەسووتى. دواتر، دايكم پيى
گوتم كه كاك حوسام چەندىن سال لە خانەى پير و پەككەوتان بووہ و ھىچ
كەس ھەوالى لىي نەبووہ. كاتى مردنەكەشى ھەر تاك و تەنيا بووہ و
خودا دەزانى كه لەو دووايىن لەحزەيەدا بىرى لە چىي كردۆتەوہ.

نازانم بۆچى پيشبىنىي دەكەم كه كاك حوسام، سەرەپراى تەنيايى لە
خانەى پير و پەككەوتووان، لەنيو خەلكانى پير و خەمىندا، ھەستى بە
ئارامىي و جۆرىك لەخۇشییەكى شاراوہ كردووہ. ئاخىر ناچار نەبووہ بۆ
راوى مار و دوو پشك بچى يان موعاشەرەتى درۆيىنەى وەزىرى جەنگ
بكات. ناچار نەبووہ ناوى خۆى بگۆرى و لەودىو دەرگای ژوورى
ژنەكەيەوہ، وەك فەراشيكى ئەبەدىي، چاوەرپوانىي بكيشى. ناچار نەبووہ
قژى بۆيە بكا و بە نەزاكەت و بەرپز بىت. دەيبىنم لەسەر تەختىك، لەژىر
چەرچەفى كۆنەى چلكن و پلكن و لەپال پەنجەرەدا راكشاوہ و بى باك لە

سه‌رزه‌نشتی باجی ناز، ده‌داته کوئی چریکه و له قولایی دل‌ه‌وه ستران
ده‌بیژی. ره‌نگه له‌وه‌ساته‌وه‌خته‌دا، له‌وه‌دوایین ده‌رفه‌ته‌دا، بو
قه‌ره‌بوو‌کردنه‌وه‌ی ته‌واوی ساله له‌ده‌ست چووه‌کان، سه‌مایه‌کیشی کردبی و
به‌چه‌قنه‌ لی‌دانه‌وه‌ به‌ره‌و پیشوازی مه‌رگ چوو بی.

